

ZEUS

červen 2024

nakreslila Martina Kyklošová (7.A)

Milé čtenářky a milí čtenáři časopisu ZEUS,

je červen, a proto vydáváme druhé číslo časopisu ZEUS v letošním školním roce. Ani jsme se nenadáli a už je tu měsíc, na který jsme všichni netrpělivě čekali. Všichni máte jistě v hlavě plány na letní tábor s kamarády nebo dovolenou s rodiči. Ještě pár týdnů vydržet a je to tady!

V tomto čísle se můžete opět dozvědět o akcích, které jsme na našem pracovišti od února do června uspořádali, nebo také o tom, v čem byli naši žáci v uplynulém pololetí úspěšní. Pokud se i ty chceš zapojit do vydání dalšího čísla časopisu, tak neváhej a pošli své výtvarné, literární či jiné dílo na e-mail petra.zhorova@zsbce.cz kdykoli v průběhu tohoto i příštího roku a my je otiskneme v následujícím čísle našeho časopisu. Dej o sobě vědět!

Krásné letní dny a příjemné čtení tohoto čísla přeje

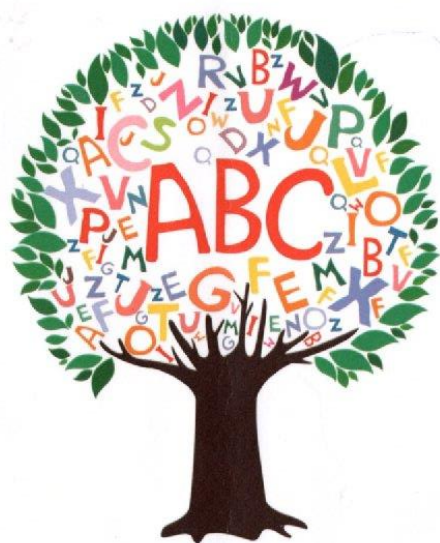
Mgr. Petra Zhořová

Setkání s poezií

Je již tradicí, že se první jarní dny koná v Adamově okresní kolo recitační soutěže. Letos se zde na základní škole sešlo přes 60 recitátorů, kteří všem příjemně zpestřili dopoledne. Žáci byli rozděleni podle věku do pěti kategorií. V průběhu soutěže zazněly nejrůznější básně a úryvky z próz českých, ale i zahraničních autorů. Porota měla těžké rozhodování, protože každý byl připravený poctivě a svědomitě. Kladli důraz na výběr a pochopení textu, správnou výslovnost, prožitek a uměleckou hodnotu přednesu. Při vyhlášení výsledků byli žáci odměněni bouřlivým potleskem, diplomem a drobnými dárky.

Za naši školu si 3. místo přivezla žákyně 9. ročníku Elenka Krásová. Pro všechny to byla hodnotná zkušenost.

Mgr. Jana Šafránková

V Adamově 20. března 2024

Základní a mateřská škola Adamov

SETKÁNÍ POEZIE V ADAMOVĚ
XXI. ROČNÍK

uděluje

DIPLOM

Elena Krásová

3. místo v 4. kategorii

Jana Šafránková
předseda poroty

Turnaj třet'áků ve vybíjené

Koncem dubna se žáci třetích tříd utkali ve vybíjené. V první části proti sobě nastoupila děvčata z obou tříd a následně chlapci. Následovaly boje o třetí místo a na závěr finále. Třet'áci hráli s obrovským nasazením, čestně a podle pravidel. Vítězi se nakonec stali chlapci ze třídy 3.A. Gratulujeme a děkujeme všem hráčům za hladký průběh turnaje, příští rok si určitě dáme odvetu!

třídní učitelky 3. tříd

1. místo – chlapci 3.A

2. místo – děvčata 3.A

3. místo – chlapci 3.B

4. místo – děvčata 3.B

Třídíme odpad

Ve druhém pololetí jsme uspořádali dvě sběrové akce – sběr starého papíru a sběr hliníku. Děkujeme všem, kteří se s námi podílí na třídění, čímž pomáháme naší planetě.

Papíru jsme nasbírali celkem 11 tun a zapojily se úplně všechny třídy z naší budovy školy. Nejvíce kilogramů nasbíraly tyto třídy:

1. místo: 6. A (1126 kg)
2. místo: 1. A (807 kg)
3. místo: 4. B (727 kg)

Nejvíce žáků se zapojilo se tříd 1. A, 1. B, 4. A, 4. B, a 5. B.

Ve sběru **hliníku**, který proběhl v květnu, si nejlépe vedly třídy:

1. místo 2. C
2. místo 1. A
3. místo 1. C

Velká pochvala patří především žákům 1. stupně!

Mgr. Petra Zhořová a Mgr. Jana Formánková

Adopce zvířátka z brněnské ZOO

Pomocí sbírky, kterou každoročně pořádá paní učitelka Formánková ve spolupráci se školním parlamentem, se vybralo celkem 4410,- Kč. Všem, kteří na dobrou věc přispěli, velmi děkujeme. V následujícím školním roce budeme podporovat *lvíčka zlatohlavého*.

zdroj obrázku: ZOO Brno

1. C se nenudí!

4. B

29. ledna: Mezitřídní turnaj ve vybíjené

V pololetí jsme si se třídou 4. A zahráli turnaje ve vybíjené.

21. února: Beseda – ekosystém les a myslivost

Ve středu 21. 2. 2024 k nám do třídy přišel na besedu pan Ing. Ladislav Menšík, PhD., který s námi uzavřel přírodovědné učivo ekosystému lesa. Povídali jsme si o bylinách, dívali jsme se na prezentaci o stromech, zopakovali jsme si jehličnany i s ukázkami větvíček, šišek a borky, z nichž jsme udělali výstavku i pro ostatní žáky školy.

Zajímavým tématem bylo vyprávění o myslivosti, zvěři žijící v našich lesích a prohlédli jsme si fotografie od krmelce, kam pan Menšík chodí dokrmovat zvěř nejen v zimním období.

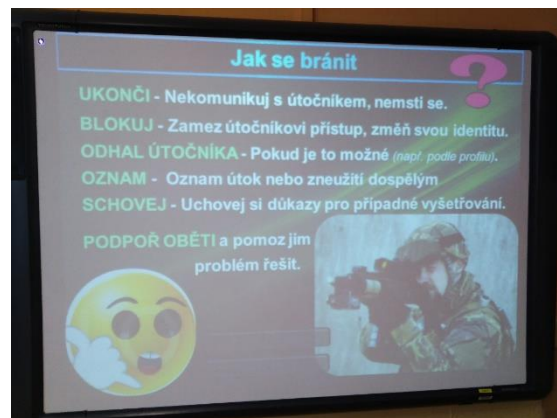
6. března: Beseda se spisovatelkou Danielou Krolupperovou

V městské knihovně jsme se zúčastnili besedy se spisovatelkou dětských knížek Danielou Krolupperovou, která nás seznámila, jak kniha vzniká od nápadu až po vydání a prodej. Její povídání bylo nejen o práci spisovatelky, ale i ilustrátorů a v neposlední řadě i vydavatelů.

12. března: Beseda o kyberšikaně - Elim

Na této zajímavé besedě jsme se dozvěděli od pana Kotoučka z ELIMu, co dělat, když se setkáme na sociálních sítích s útočníkem, jaké jsou jeho postupy, jak se zachovat a celou situaci řešit.

27. března: Exkurze v lesoparku Holedná

2. dubna: Cesta za pokladem – rozloučení s praktikanty

Po celoroční praxi se s námi rozloučili praktikanti Anitka a Vojta šifrovanou cestou za pokladem. Z každé vyluštěné šifry jsme se dozvěděli, kam naše cesta dál povede. Nakonec

jsme se dostali do cíle u vstupní brány u hradu, kde na nás čekal poklad.

19. dubna: Den Země

Na Den Země jsme se vypravili na turistickou vycházku do Pilského údolí. Cestou jsme plnili úkoly.

3. května: Dopravní hřiště

Absolvovali jsme kurz dopravní výchovy, který byl zakončen zkouškami. Většina z nás získala cyklistický průkaz.

31. května: Návštěva služebny Policie ČR

Navštívili jsme služebnu Policie ČR, kde jsme měli besedu o práci policie. Prohlédli jsme si vozidlo, výstroj a výzbroj, vyzkoušeli si, jaké to je být policistou.

Mgr. Markéta Pospíšilíková

Sportovní soutěže

26. března 2024: Okresní kolo v přehazované – Boskovice – 3. místo / žákyně 8. - 9. ročníku /

27. března 2024: Okresní kolo v přehazované – Boskovice – 3. místo / žákyně 6. - 7. ročníku /

11. dubna 2024: Okresní kolo v basketbalu – Blansko / žáci 7. - 8. ročníku /

23. dubna 2024: Pohár rozhlasu – Blansko / žáci a žákyně 6. - 7. ročníku /

4. místo: Liliana Klevetová - 60 m

5. místo: Vojtěch Martínek – skok daleký

5. místo: štafeta 4x60m – Justýna Ježová, Justýna Ševčíková, Liliana Klevetová, Eva Krenželoková

6. místo: Ondřej Čáp – hod kriketovým míčkem

7. místo: Ondřej Čáp – skok daleký

25. dubna 2024: krajské kolo ve florbalu – Slavkov – 3. místo / žáci 8. - 9. ročníku /

7. května 2024: okresní kolo Mc Donald's Cupu – Blansko – 2. místo / žáci 3. - 5. ročníku /

16. května 2024: okresní kolo ve volejbalu – Letovice / žákyně 7. - 9. ročníku /

Mgr. Daniela Trčková

Lyžařské výcvikové kurzy 7. ročníku

Dne 11. března 2024 se třídy 7. A a polovina 7. C vydaly na výcvikový kurz do Karlova pod Pradědem. Vedoucí kurzu byla paní učitelka Daniela Trčková, zdravotnice Daniela Blézlová a tři instruktoři Václav Pohl, Jiří Hromádka a Jan Sauer.

I přes horší počasí byl stále sníh a všechny plánované dny jsme si hezky zalyžovali. Jeden den jsme se vydali na výšlap, a to buď do Karlovy Studánky, nebo na Praděd. Oba výlety jsme si pořádně užili. Poslední den se všichni zúčastnili závodu na lyžích. Opravdu všichni předvedli skvělý výkon a oslavili jsme to na rozlučkovém večírku.

Po celou dobu panovala skvělá nálada a atmosféra. Myslíme si, že všichni můžeme říct, že to byl nezapomenutelný zážitek na celý život. Děkujeme všem, kteří se na tomto kurzu podíleli.

Bára Křížová (7. A) a Emma Moslerová (7. C)

Lyžařský výcvikový kurz pro třídu 7. B a polovinu 7. C začal dne 18. března 2024. Celý kurz panovala dobrá nálada. Byla tam spousta zábavného programu, který vymýšleli jak učitelé, tak i žáci. Ubytování jsme byli v chatě na Horské v Karlově pod Pradědem, kvůli nedostatku sněhu jsme lyžovali na Pradědu.

Ale ne každý den jsme lyžovali, jeden den jsme vyrazili na výšlap na Praděd. Lyžařský výcvikový kurz jsme zakončili slalomem a 23. 3. 2024 odjeli spokojeni domů.

Ester Klára Vališová a Lenka Koudelková (7. B)

Barevný týden

V týdnu od 20. do 24. května probíhala akce školní družiny *Barevný týden*. Školní parlament se rozhodl tuto akci podpořit a vznikly opravdu povedené barevné fotky. Všechny ročníky od 5. do 9. jsou zastoupeny na všech fotkách. Do akce se zapojili také mnozí vyučující.

Mgr. Petra Zhořová

eu@ebus

Žákům tříd 6. A a 8. A se podařilo postoupit do krajského kola soutěže Eurorebus. Družstvo 6. A se dokonce dostalo do celostátního kola této soutěže, které se konalo 5. června v Praze.

Školní putování šest'áků

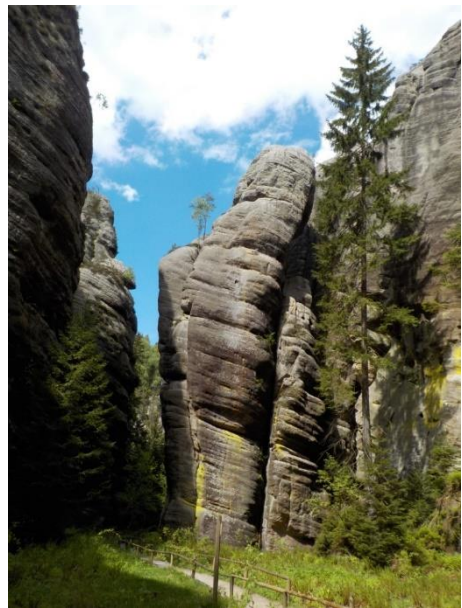
Aby se ve světě rozkoukali
a mimo výuku víc poznali,
do Teplických skal se v květnu vydali.
Pro mnohé byla zážitkem už první den doprava,
vždyť s plným batohem střídat vlak a autobus,
to s nezkušenými pěkně zamává.

Když do Teplic nad Metují docestovali,
s nadšením po úzkých cestičkách skalami putovali.
Nádhera pískovcových útvarů je okouznila,
tiše i halasně žasli,
jak překrásná a dokonalá jsou přírody díla.

Loupežnický hrad Střmen bedlivě propátrali,
pak podél tichého toku Metuje se dali.
Mezi skalami nevěděli, kam se dřív otočit,
z jakého úhlu lepší snímek nafotit.

„Hele, tam je Smetana u klavíru
a jak asi pojmenovali támhle tu díru?“
„Nad ní je Krakonošovo párátko,
to už budeme na konci cesty zakrátko!“

Většině došla zásoba pití,
tak rychle minerály doplnit!
A potom hurá na Zděřinu,
chutná večere, trošku her a sportu a hup pod peřinu.

Druhý den vstávat se moc nechce,
Snídaně, balení a cesta „pěškobusem“ do Police,
samozřejmě nad Metují,
všechny místní názvy zde tak slují!

Program v Muzeu Merkuru se velmi vydařil,
vlastnoruční výrobek ze stavebnice se všem podařil.
Jako Otto Wichterle si každý připadal,
když šikovně šroubky a maticky smontoval.

Kolem poledne se trochu rozpršelo,
na dobrou náladu to vliv nemělo.
Alespoň se pláštěnky využily,
cestou na vlak se skoro usušily.

Zpáteční cestu už všichni znali,
s výlukou na trati počítali.
„Takových bezva putování chceme zažít víc!“
řekli si výletníci po návratu do Boskovic.

***Jménem VI. B a VI. C zapsala
Mgr. Jana Svobodová***

Soutěž ve francouzštině

V únoru se na naší budově uskutečnilo školní kolo Olympiády ve francouzském jazyce. Soutěžilo se ve dvou kategoriích. Kategorie mladších žáků ZŠ/VG I. je určena pro žáky 6. a 7. ročníků a gymnázií. U nás tedy pouze pro sedmáky, kteří teprve v září s výukou druhého cizího jazyka začali. V této kategorii jsme soutěžili pouze v komunikační části a v ní zvítězila Anežka Staňková ze 7. A. V kategorii žáků 8. a 9. ročníku (ZŠ/VG II.) si v poslechovém testu a komunikační situaci nejlépe vedla Adéla Kříčková z 9. B.

Obě dívky naši školu velmi dobře reprezentovaly v pondělí 18. března na krajském kole Soutěže ve francouzském jazyce na Francouzské alianci v Brně. Anežka Staňková obsadila skvělé 4. místo a stala se úspěšnou řešitelkou soutěže, Adéla Kříčková skončila na pěkném 9. místě. Oběma patří velké poděkování za pečlivou přípravu na soutěž a prokázané znalosti.

Divadelní představení La Police

Ve středu 24. dubna jsme s francouzštináři 9. ročníku navštívili aulu boskovického gymnázia. Přijali jsme pozvání od gymnazistů a paní profesorky Ivety Juřekové na představení studentského divadla z Gymnázia Matyáše Lercha v Brně. Přesto, že jsme nerozuměli úplně všemu ze hry *La Police* od polského autora Slawomira Mrozka, divadlo jsme si užili. Výkony herců byly excelentní! Na závěr jsme si prohlédli učebnu francouzštiny, kterou budou někteří z žáků hojně využívat v příštím roce. Děkujeme!

Návštěva z Francie

V pátek 26. dubna na naši budovu zavítala vzácná návštěva. Francouzštináři měli možnost poznat rodinu ze západní Francie. Maguy, Elouan a Youna nejprve žákům pověděli něco o sobě, ukázali fotografie z francouzské školy a ze svého dobrodružného cestování. Žáci nadšeně poslouchali, kladli otázky a nakonec jsme si všichni společně francouzsky zazpívali. Naší milé návštěvě se u nás ve škole líbilo a my jsme byli moc rádi, že jsme je u nás mohli přivítat, dozvědět se spoustu zajímavých věcí, popovídat si francouzsky a vyzkoušet si tak to, co jsme se v hodinách naučili. Merci !

Pétanque

S letním počasím a koncem roku zajdeme tu a tam v hodinách francouzštiny na *pétanque*, hru původem z Francie. Cílem je umístit kovové koule co nejbližší dřevěné kuličce. Tato hra je poměrně nenáročná, i když pokud v ní chce být člověk opravdu dobrý, je třeba trénovat – jako v každém sportu.

Mgr. Petra Zhořová

Ze školní družiny

Ani ve druhém pololetí jsme se v družině nenudili! Pojd'te si s námi společné zážitky připomenout.

vychovatelky ŠD

Moje tělo

V rámci celodružinových akcí jsme se pustili do poznávání lidského těla. Každé oddělení si připravilo pestrý program, který zahrnoval povídání o lidských kostech, orgánech, krvi a různých zajímavostech těla. K tomu napomohly modely kostry, vnitřních orgánů, encyklopedie, různé skládačky i film. Konkrétně jsme tvořili lidské kostry z papírových tácků a vatových tyčinek. Obkreslili jsme dobrovolníka na velký papír a pak se snažili vnitřní orgány správně do obrázku dokreslit. Nechyběl ani pokus sestavit lidskou kostru ze stavebnice. Také příběhy ze seriálu *Byl jednou jeden život* přinesly dětem mnoho nových poznatků.

Karneval v družině

Před jarními prázdninami vypukl ve školní družině karnevalový rej. Tentokrát jsme upustili od pořádání karnevalu na ledě a přesunuli jej do tělocvičny školy. Děti se zapojily do výzdoby a tělocvična se tak oblékla do pestrého kabátu. Děti se také mohly mnohem více vyřádit při přípravě kostýmů. Odpoledne se tak neslo v pohodové atmosféře při tanci a plnění úkolů.

BRuNO family park

Dne 7. března zamířil autobus na náš další společný výlet směr BRuNO family park v Brně. Po příjezdu do Bruna vyskákaly sportovně oděné děti za hlasitého pokřiku: “Bruno, Bruno, Bruno!” z autobusu a hurá za zábavou. Skákali jsme na trampolínách, zdolávali lezecké stěny různých náročností a dolů slaňovali, nebo sjížděli po tobogánech. Adrenalinovou zábavu jsme si užili na autodromu, nebo ve strašidelném podzemí. Ti nejodvážnější vystoupali až do nejvyššího patra na prosklenou vyhlídku s názvem Čapí hnízdo. Unavení, ale plní dojmů a zážitků, jsme se vraceli zpět do školy, kde už nás netrpělivě vyhlíželi rodiče.

Módní přehlídka

Ve středu 13. března se v naší školní družině uskutečnila jarní módní přehlídka. Na přehlídkovém mole jsme mohli vidět různé převleky od plavek až po župany. Naši modelové a modelky měli velkou podporu v divácích, kteří hlasitě tleskali a fandili. Už teď se nemůžeme dočkat dalšího ročníku!

Velikonoční dílny

Letošní velikonoční dílny se u nás v družince nesly v duchu přípravy různých dekorací, kterými si můžeme ozdobit naše obydlí. Využívali jsme tradiční i netradiční materiály a techniky. Takže pod rukama dětí vznikaly malované kraslice, které si mohly uložit do mističek se senem. Seli jsme velikonoční osení, a to nejenom do kelímků, ale i do skořápek. Také různých zápichů vznikalo hodně, papírových i dřevěných. Vajíčka se zdobila i sádrová, tvořily se velikonoční věnce. Z plechovek vznikali zajíčci a z látky se šily slepičky.

Den Země

Na jaře jsme nezapomněli důkladně oslavit svátek naší planety. Ve všech odděleních se děti seznámily s historií *Dne Země* a s významem ochrany přírody. Vyzkoušely si, zda by uměly správně rozdělit odpad do příslušných barevných kontejnerů. Dozvěděly se, jak dlouho se různé druhy odpadků v přírodě rozkládají. Zábavnou formou jim tuto problematiku ukázal také výukový film *Brďo a ohrožená Země*.

VIDA! Brno

Ve čtvrtek 16. května 2024 jsme navštívili zábavní vědecký park VIDA! v Brně. „Dobrodružo“ začalo už při cestě autobusem, kdy nás před většími nehodami zachránily igelitové sáčky a plastový kbelík. Ale těšení se na zážitky nám to nezkazilo. Samotný vědecký park je zařízení s interaktivními exponáty, na kterých jsme si mohli vyzkoušet, jak svět kolem nás opravdu funguje. A nejenom to. Nechyběly ani skluzavky, vodní labyrint a splav, prolézačky a mnoho dalšího. Součástí návštěvy byla i science show s názvem Potápěč. Dozvěděli jsme se, co všechno může potápěč pod vodou vidět, proč nám ve vodě varhánkují prsty, co je to kesonová nemoc. Trochu hororovým zážitkem byla ukázka, jak vodní hladina v bazénu (v akváriu) oddělí dlaň od paže. Zkrátka, byl to parádní výlet a na zpáteční cestě už kbelík nebyl potřeba.

Z tvorby našich žáků

Tragické odpoledne (Dan Kotrányi, 9. A)

Dešťové kapky bubnující do promáčklé kapoty šedé dodávky byly skrze zvuk houkajících sirén slyšet jen lehce. Tom červenomodrá světla policejních aut skoro nevnímal. Ležel na chladné, mokré zemi, mezitím co si v hlavě přehrával celou tragickou událost dnešního odpoledne. S kamarády se rozhodli otestovat novou dodávku, kterou dostal jeho nejlepší kamarád Lucas k 21. narozeninám. Skupina pěti mladých kamarádů, která chtěla strávit pochmurné, studené odpoledne projížděkou po irském pobřeží. Na tom není nic špatného, že?

Jiného názoru však byl toho dne černě oděný muž mladšího věku, střední postavy, s urostlými rameny a kapucí na hlavě. Tiše seděl za volantem mercedesu a čekal na příležitost. Svou oběť sledoval už dobrých pár dní. Věděl přesně, kam mají Tom, Lucas, Lucy, Anna a Marc namířeno. Věděl také přesně, co udělá. V hlavě mu ovšem stále zněl hlas z ranního sezení s jeho psychiatrem: „Nedělej blbosti, Alexi. Dostaneme tě z toho“. Alex už se ale z ničeho dostat nechtěl. Měl po krk toho, jak mu všichni nabízeli pomoc, lepšího psychiatra, nebo dokonce léky. Chtěl jediné. Pomstít se tomu, kdo ho do onoho stavu dostal. V ten moment projel kolem v šedé dodávce onen člověk, na kterého když se podíval, cítil nenávist a hněv za bolest, jež mu způsobil. Tom se svými kamarády.

Alex na nic nečekal, pravou nohou zmáčkl pedál a vyrazil. Mercedes sebou na mokré silnici ze začátku nepříjemně cukal, Alex ovšem s kamennou tváří a pohledem upnutým na dodávku několik desítek metrů před ním, neposedná zadní kola srovnal. Stáhl si kapuci tak, aby mu nebylo vidět do modrých, ledových očí. Přitlačil plynový pedál trochu víc do podlahy a přeřadil na vyšší rychlost, přičemž sebou auto šklublo. Dojel k dodávce jen na rozdíl pár metrů a zprava ji začal svým o poznání výkonnějším vozem předjíždět. V ten moment prudce trhl volantem doleva, přímo do ní. Ušklíbl se. Na tváři se mu tak urodil jeho pravděpodobně poslední úsměv.

Mezitím nic netušící skupinka teenagerů si užívala na zadních sedadlech dodávky společně strávený čas. Tom zrovna začal rozdávat čerstvě zakoupený fast food. Marc, hlavní DJ mezi kamarády, se za řvoucí hudby naklonil pro svůj oběd a příležitostně podal jeden burger i Lucasovi, jenž seděl za volantem. Musel tedy jednou rukou pustit volant a druhou se natáhl směrem k Marcovi. Jeho „Díky, kámo“ přerušil prudký náraz do bočních dveří dodávky. Tři dny neustávajícího deště způsobily to, že dodávka ještě na letních pneumatikách se po mokré, kluzké dálnici roztočila. Lucy a Anna propukly v uši trhající vřískot, zatímco Marc, Lucas a Tom se snažili rotující dodávku zkrotit, nikoliv však úspěšně, což zjistili v momentě, kdy přišel tvrdý náraz do svodidel vedoucích podél dálnice. Ten sice zastavil rotaci vozu, ale za cenu toho, že se dodávka i s pěticí kamarádů uvnitř převrhla na levý bok a za silného skřípotu urvaného zrcátka drhnoucího o asfalt ještě chvíli klouzala po silnici. Tom, ležící hlavou dolů, se se svým křikem přidal k už tak ohlušujícímu vřískotu zbylých kamarádů. Mezitím co dodávka definitivně zakončila svou jízdu a zároveň své působení jakožto hezky vypadající vůz, smykující mercedes s Alexem za volantem se prohnal kolem šedé dodávky rovnou ke kraji silnice, kde končila svodidla a následoval strmý sráz dolů. Ještě než útočník za volantem stihl sjet vstříc jisté smrti, vyměnil si rychlý, zároveň však nekonečný poslední pohled se svým, kdysi nejlepším, přítelem. Tomem. Ten nevěřicně zíral na právě odhalenou tvář Alexe. Překvapivě mu z očí, na první pohled zmatených a neuspokojivých, nedokázal vyčíst

sebemensi náznak lítosti. Výraz hodný totálního šílence napovídal, že Alex není tím, kým býval.

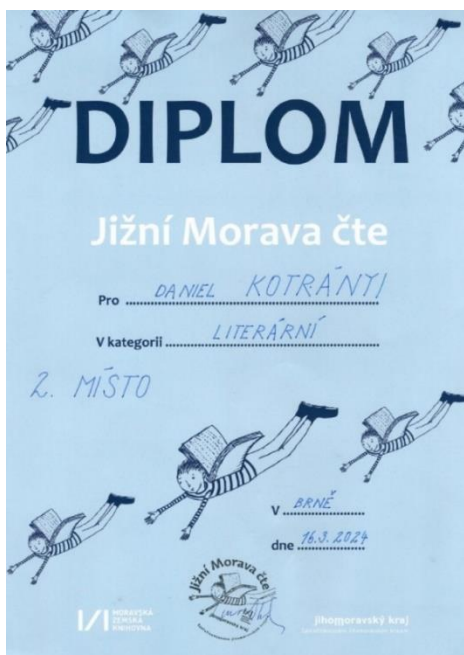
Kromě Toma nikdo při vědomí nebyl, nebo o tom alespoň nevěděl, ale neměl dostatek energie na to, aby to šel zjistit. V tom uviděl vedle sebe ležet řetízek, který okamžitě poznal. Lucy ho nosila na krku každý den a nikdy by se ho nevzdala. Dala jí ho babička k 15. narozeninám. Světle modrý diamant se třpytil mezi kapkami deště. Pohled na něj vyvolal v Tomovi zvláštní pocit klidu. Natáhl ruku, aby ho sebral. Věděl moc dobře, co pro Lucy znamená. Mezitím se kolem začali shlukovat lidé, kteří zastavili, aby zavolali pomoc. Do pár minut tu byla první ze sanitek, tu však Tom takřka nevnímal. Měl zavřené oči, pevně držel v ruce řetízek a přemýšlel nad tím, jak se kdysi s Alexem, tehdy ještě jeho nejlepším přítelem, pohádal kvůli dívce.

„Alexi,“ ozvala se z ničeho nic Elena. „Už nemůžu dál, promiň,“ začala nevyhnutelně mladá, štíhlá bruneta s výraznou červenou rtěnkou, jakmile dopila sklenku červeného vína. „Dusím to v sobě už dlouho. Končím.“ S posledním slovem se zvedla od stolu a namířila si to ke vstupním dveřím. „Kam si myslíš, že jdeš?“ ozval se Alex, aby jí zabránil v náhlém rozhodnutí odejít. „Domů,“ odvětila a práskla za sebou dveřmi. Z gauče to bedlivě sledoval Tom. Věděl moc dobře, proč se Elen rozhodla rozejít s Alexem, přesto, že byli zamilovaní už dlouhé tři roky. Čím dál častěji se Alex vracel domů pozdě. Říkal tomu Nový projekt. Elen dlouho věřila tomu, že se nejedná a dlouhé noci s kamarády v barech, nýbrž o nezbytné noční směny, aby měli dostatek peněz na vlastní byt. Život v sice útulném, ovšem až neprakticky malém pronájmu ji začínal unavovat. Pozdní příchody snášela týdně, dokonce měsíce, jednoho dlouhého zimního večera, kdy se Alex opět vracel pozdě, jí to však nedalo a zeptala se někoho, o kom věděla, že ví přesně, co Alex dělá. Otázka „Jak je to doopravdy, Tome?“ směřovaná právě na nejlepšího kamaráda Alexe, vyzněla trochu ostřeji, než zamýšlela. Tom, zaskočen náhlou zповědí, pokrčil rameny. Pro Elen měl slabost, znali se od dětství a vždy se mu líbila, zároveň ale věděl, že je s Alexem šťastná, a tak se nikdy k ničemu neodhodlal. „Vrací se domů brzy ráno a táhne z něj alkohol. Nevěřím tomu, že má skutečně noční směny“ pokračovala. Tom nechtěl zradit svého kamaráda z dětství, ale věděl, že to, co Alex dělá, není správné, tak opatrně naznačil, že se jdou s kamarády občas jen trochu pobavit. To byla pro Elen poslední kapka.

Alex vyběhl ven. Sníh mu křupal pod nohama a studený vítr ho štípal do tváře, přesto se dost nejistým (nejspíš kvůli propitému večeru v baru) krokem vydal za dívkou sedící zhroucené a vzlykající na zasněžené lavičce. Místo jakéhokoliv projevu soucitu a omluv se na ni obořil: „Elen, co to do tebe vjelo?!“ Elen mezi vzlyky třesoucím se hlasem pomalu pronesla slova, která Alexe zabořila více než jakákoli jiná. „Rozcházej se s tebou, jdi pryč prosím.“ Pod silným vlivem alkoholu se Alex neovládl a uhodil Elen do obličeje. Chytl ji za vlasy a chtěl pokračovat, to už ale přiběhl Tom a stoupl si před Elen, mezitím, co odstrčil kamaráda pryč. „Co blbneš, vždyť je to holka,“ vyjel po něm. To už Alexův pohár trpělivosti přetekl a pustili se s Tomem do sebe. Váleli se ve sněhu, ale po pár vteřinách bylo jasné, že má navrch Tom, navzdory tomu, že Alex byl vždy urostlejší. Tom uhodil soupeře do břicha a tím rvačka skončila. Elen se třásla zimou v chladném počasí a nemohla pobrat to, co právě viděla. Tom ji objal a půjčil jí kabát. Rozhodl se jí také doprovodit domů. Alex, lapající po dechu na zasněženém chodníku koutkem oka viděl, jak ji Tom odvádí pryč. Nevzal to vůbec dobře, měl jasno, že tímto jejich přátelství navždy končí. Chtěl se pomstít.

Ze vzpomínání ho probral ostrý hlas zdravotníků: „Dýchá a je naživu, ale není to dobré. Odvezte ho do nemocnice.“ Mezitím, co ho na nosítkách nesli do sanitky, zeptal se na své kamarády, načež se mu dostalo odpovědi, že jsou všichni naživu. Oddechl si. Teď už skoro nevnímal bolest pulzující v levém rameni, které měl obvázané. Věděl, že tuhle obrovskou tragédii přežili. Jak se jim to povedlo, mu bylo zcela jedno. Zda to, co mu stékalo po tvářích, byly dešťové kapky, nebo slzy štěstí, nedokázal rozpoznat. Severní vítr od oceánu mu jemně česal vlasy a jemu po vysilující odpolední projížďce začala těžknout víčka a nakonec nutkání spát nedokázal překonat.

S trhnutím se probral. Ležel u sebe doma a vibrující mobil měl položený vedle sebe. Protřel si oči a přes vibrace telefonu zaslechl zvuk troubícího auta. Zapnul mobil, na kterém mu vyskakovaly zprávy od kamarádů z instagramové skupiny. „Kde jsi?“ přečetl si pro sebe jednu z mnoha zpráv od Marca. „Dneska jedem na pláž, zapomněl jsi?“ Navazovaly zmeškané hovory a zpráva, která Toma přiměla vykouknout z okna. Odhrnul závěsy a spatřil troubící šedou dodávku bez jediného škrábnutí se čtyřmi teenagery kolem. „No, konečně, pohni si brácho,“ zvolal Lucas. Tom vyjeveně zíral s otevřenou pusou ven z okna, čehož využil Marc, aby si udělal z kamaráda „srandu“ a obrátil se na Lucase: „Vidiš, sem ti říkal, že Tom má pro červený plavky slabost,“ čímž narážel na oblečení Lucy s Annou. Tom se nervózně zasmál a s tím, že bude za 5 minut dole, zavřel okno. Nechápatě se posadil na postel a snažil se pochopit, co právě viděl. Neměli by ležet v nemocnici? Neměla by být šedá dodávka na šrot? Místo kladených otázek, na které stejně neznal odpověď, došel k závěru, že se jednalo o noční můru. Oblíkl si bundu a vyšel ven z baráku. Všichni se smáli a užívali si vzácného slunného počasí, až na Lucy. „Celý den je špatná z toho, že ztratila náhrdelník po babičce. Však víš, ten s tím modrým diamantem,“ vysvětloval Lucas. V tu chvíli si Tom uvědomil, že něco drží mezi prsty. Přestal křečovitě svírat ruku v pěst a zůstal nevěřičně stát. Na dlani se mu ve slunečním svitu leskl onen modrý diamant a odrážel sluneční paprsky na všechny kolem. Beze slova natáhl otevřenou dlaň směrem k Lucy, která si řetízek vzala a přitiskla k sobě. Pokud Tom doteď zmatený nebyl, tak teď už ano. Vše považoval za noční můru. Věděl, že něčeho takového by se Lucy nikdy nevzdala, tak jak se dostal k němu? V hlavě se mu tak rodila otázka za otázkou, ale tu podstatnou myslím uhádneme všichni. Jednalo se o sen, nebo ne? To se nejspíš nikdy nedozvíme.

Dan Kotrányi ze třídy 9. A se s tímto příběhem zapojil do literární soutěže a projektu **Jižní Morava čte**. Cílem je především rozvoj čtenářských dovedností, posilování čtenářské gramotnosti dětí, posilování mezigeneračních vztahů a komunitních aktivit. Letošním tématem byl Nekonečný svět fantazie. Dan zvítězil v regionálním kole a postoupil do krajského kola, kde získal vynikající 2. místo. Vyhlášení proběhlo na Hvězdárně a planetáriu v Brně.

PUTOVÁNÍ DO ZLATÉHO MĚSTA (Marián Gužík, 7. B)

- pokračování z minulého čísla časopisu -

Kapitola 4.

Nyní byli tři a mířili do tundry vstříc dalšímu dobrodružství. Stoupali do skal, foukalo a byla zima. Fiass něco zaslechnul. Poté co se otočil, nikde neviděl Slashe! Začal ho volat. Najednou ztichnul i Glautiel! Fiass se otočil, nebyl tu ani on! Pokračoval ve volání a v tom uslyšel další zvuk a něco ho praštilo po hlavě. Když se probрал, visel vzhůru nohama v ledové jeskyni. Nohy měl přimražené ke stropu. Vedle viseli i Slash s Glautielem. Slash se také probрал a začal mlátit šavlí do ledu, až spadnul a roztránil led pod ním. Uvolnil ostatní. V tom uslyšeli ten stejný zvuk. Uviděli, jak se k nim blíží chundelatý lidoop, připomínající prerostlou gorilu. V ruce držel vyrvaný stromek s nějakými bobulemi. Všichni se schovali a čekali, co se bude dít dál. Tvor vešel do jeskyně. Stromem zatopil a na kameni, který ležel na ohništi, ohřál bobule. Rozmačkal je jako omáčku a šel si uvařit kořist. Potom co nikoho nenašel, začal zuřit a mlátit chlupatými pěstmi kolem sebe. Obešel jeskyni a začal hledat. Pomalu kráčel kolem velkého ledovce, za kterým se schovával Glautiel. Lidoopův chladný dech se mu přičil. Byl tak blízko, že ho skoro viděl. Fiass hodil kus ledu nedaleko od něj. Stvůra se otočila za zvukem. Glautiel potichu přeběhl k dalšímu ledovci. Glautiel natáhl tětivu, čekal, až tvor vyjde z jeskyně, a sestřelil veliký krápník, který visel přímo nad ním. Ten spadnul a zavalil ho. Všichni se radovali, že se ho zbavili, ale to se mýlili. Netvor odvalil ledovec a zaútočil. Fiass máchal svým kopím a držel ho, jak to jen šlo. Další zaútočil Slash, ale stvůra se uvolnila. Glautiel mezitím přivázal lano mezi dva ledovce jako past. Netvor se rozběhl a shodil Slashe a Fiasse. Vyběhl na Glautiela. Ten na poslední chvíli uhnul, stvůra zakopla o provaz a strhla na sebe ledovec. Netvor začal zuřivě řvát a vytrhnul kus ledu z rány. Zbělalo mu břicho a vydechnul čirý sníh, který v celé jeskyni rozpoutal sněhovou bouři. Všude létal sníh a led. Glautiela vánice srazila k zemi. Slash se rozběhnul, cestou zachytil lano, vyskočil stvůře na hřbet a zavázal jí tlamu. Vánice ihned utichla. Netvor se zakymácel, chytil Slashe a mrštíł ho pryč od sebe. Potom co přestalo sněžit, se probрал Glautiel a sáhnul pro šíp, ale žádný už neměl. Fiass naběhl na stvůru a držel ji na místě. Glautiel zvedl kus dlouhého dřeva, na ten nabodl kus ledu a udělal si přírodní ledový šíp. Namířil lukem na stvůru, která mezitím třískala Fiassem, a vystřelil. Led se netvorovi roztránil o hlavu. Stvůra se zakymácela, zakopla a nabodla se na ostrý krápník. Pach rozkladu se začal šířit po jeskyni. Naši dobrodruhoví se vyspali a ráno byla na ledovci kostra. Vyrazili s novou zkušeností na cestu dál.

Kapitola 5.

Poté, co prošli skalním průsmykem, jim zbývalo zdolat nebezpečnou džungli. Když se přiblížili, zaslechli strašidelný řev. Vešli do džungle a k jejich údivu jim pod nohama proběhnul malinký kompsognatus. V tomto pralese stále žili dinosauri! Zřejmě to bude nebezpečnější než normální džungle. Glautiel řekl: „Měli bychom si udělat tábor, abychom se ubránili útoku dinosaurů.“ Slash a Fiass souhlasili. Tu noc v táboře se Glautiel dobrovolně přihlásil na hlídku. V noci Glautiel zpozoroval věc, která ho velmi vyděsila. Strom, který chvíli nesledoval, byl během pár sekund pokrytý krví. Pokračovala od něj krvavá stopa vyvrácených stromů. Prošlo tu něco velkého a zřejmě raněného. Následující ráno pokračovali v cestě. Ale Glautiel řekl: „Neměli bychom nejdřív prozkoumat okolí?“ „Ano, to je chytrý nápad. Měli bychom zůstat v táboře a hlídat,“ odpověděl Fiass. Slash a Glautiel se šli porozhlédnout po krvavé stopě. Když se vrátili, nesli zvláštní rudou plíseň, kterou našli na

zemi. Fiass řekl: „Vystopujeme tu bytost a zbavíme se jí.“ Toho dne se všichni vydali po stopě, až došli před ohromnou jeskyni, před kterou se krčil duergár (trpaslík) v maskovacím obleku. Byl to druid, který se chystal ulovit tu bytost v jeskyni. Glautiel k němu pomalu došel a chtěl se ho zeptat, kdo je a co tu dělá, ale on se otočil, vyslovil magickou formuli a ozvala se hromová rána následovaná tlakovou vlnou. Glautiela tím odhodil několik metrů a chystal se vyslovit další. Fiass ho přerušil a začal s ním mluvit. „Nemusíme bojovat, taky jdeme zabít tu věc v jeskyni.“ Na to se duergár zklidnil a představil se: „Já se jmenuji Doliar. Těší mě.“ „Ale teď se musíme zbavit té bytosti,“ odpověděl Doliar. „Ano, máš pravdu,“ ukončil Fiass rozhovor a všichni společně vešli. Všude v jeskyni se rozkládaly kořisti onoho tvora. Na každém byla zvláštní rudá plíseň. Byly to zbytky dinosaurů. Dokonce i spinosaura a baryonixe, což značilo, že tvor bude hodně nebezpečný. Glautiel zvednul pěst a ostatní zastavili. Něco zaslechl. Pokračovali opatrněji a poslouchali zvuky, které se rozléhaly po jeskyni. „Tááhle za rohem!“ zašeptal ze sebe Doliar. Stál tam pachycephalosaur a měl na sobě onu rudou plíseň. „Jak to, že je živý?“ říkal si Slash. Všichni se schovali za roh a vyčkávali, co se bude dít. Pachycephalosaur popošel o kus dál a začal se porozhlížet okolo. Zalezl za roh jeskyně a dobrodruhovému si mysleli, že odešel. Pokračovali v cestě. Glautiel sebou prudce trhnul, otočil se a spatřil mrtvého pachycephalosauru, jak ho žere krvavý baryonix. „Má na sobě tu plíseň.“ špitnul Slash. Všichni stáli jako kámen, ani se nehnuli. Baryonix zvednul hlavu a vykročil od mrtvolky. Nespouštěl z nich oči. Slashovi z kapsy upadla mince a baryonix okamžitě zbystril. Udělal pár kroků, jeho ostré drápy klapaly o zem jako kapky vody padající z krápníků. Přibližoval se, cenil tesáky a těžce vydechoval. Jeskyně nesla ozvěnu jeho kroků. Ve chvíli, kdy se podpíral o zem ke skoku, ze zapadlé chodby vyběhl náhle spinosaurus a zuřivě zaútočil na baryonixe. Měl na sobě také plíseň, ale to teď nebylo podstatné. Glautiel pobídl ostatní a společně vyběhli hlouběji do jeskyně. Za chvíli se kolem nich rozevřela velká, prostorná místnost. Byla celá od krve a plísně. Vedla odtud cesta ven, po které asi onen tvor nedávno šel. Všichni se tudy vydali, ale strnuli, když uviděli obrovitý ocas pokrytý plísní a krví mizející za rohem. Pomalu ho následovali, ale měli od něj odstup. Po chvíli vyšli ven z jeskyně a tvora zahlédli v plné kráse...